

имъ даваше дръзостъ да си продължаватъ работата, която сѣтиѣ на вѣмето на Симеона, Борисовтъ сынъ, стигна на голѣма слава.

Борисъ като стори толкози добро на народтъ си поиска да си почине, покалугерисе и влѣзе у единъ мѣнастырь, за да гледа само за душата си. Царството той го прѣдаде на сына си Владимира. Нъ Владимиръ токо що станъ царъ фанъ да не вѣрви по пѣтътъ на баща си; затова Борисъ остави мѣнастырьтъ, свали отъ прѣстолтъ сына си Владимира и като му извади очитѣ, затвори го у тъмница. Сѣтиѣ остави на прѣстолтъ по малкитъ си сынъ Симеона, и си отиде пакъ у мѣнастырьтъ, дѣто починахъ по 907-та год.

Българското царство, като го остава Борисъ на царъ Симеона, обѣмало е земитѣ отъ рѣката Голѣма Морава, до Черното море, сичката Македонія, сѣверната Тракія, горната Албанія и земитѣ у Влашко и у Унгарія, столицата му была Прѣслава. Царуванъето на Симеона е най-славното вѣме у българската Исторія. Българското царство было силно и отъ внѣтрѣ и отъ вѣнѣ. Симеонъ, който отъ малакъ се учи у Цариградъ, можи да научи по-добрѣ какъ се управъ едно царство. Той нѣ само дѣто подбуждаше ученитѣ да умножаватъ българската книжнина, а още и самси написа много книги. Слѣдъ Симеоновата смрътъ българското царство до толкози бѣше достигнало, колкото бѣше достигнала Франца слѣдъ смрътъта на Лудовика XIV.

Миртъ, койго бѣше свръзанъ съ гръцитѣ и българитѣ на вѣмето на Бориса, развалихъ го гръцитѣ по вѣмето на Симеона, като фанхх да туржтъ спжнки на българската тръговія у Цариградъ и у Солунъ. Гръцитѣ фанхх да земжтъ на българскитѣ тръговци гюмрюкъ безъ мѣрка, и Симеонъ поискалъ на гръцкія царъ да прѣстане това. Гръцкія царъ Левъ ималъ за нищо исканъето на Симеона. Това дѣде причина на